

Szolgálat a tárházban

„Az egyház minden tagja segít egymásnak,
így egyikünk sem éhezik.”

Írta: Christine Merrill
(Igaz történet alapján)

Ez a történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Dominic beült a kocsiba, és becsatolta a biztonsági övét. „Hová megyünk?” – kérdezte Anyát.

„Szolgálni fogunk valakit – felelte Anya. – Egy családnak segítségre van szüksége az élelemszerzésben.”

Elhajtottak egy nagy szürke épülethez. Dominic még soha nem járt itt.

„Mi ez a hely? – kérdezte. – Azt hittem, hogy a boltba megyünk enniválóért.”

Anya becsukta a kocsiját. „Püspökök tárházának hívják. Olyan hely ez, mint egy élelmiszerbolt, csak itt nem kell fizetned az ételért.”

Dominic szeme elkerekedett. „Itt mindent ingyen adnak?”

„Valahogy úgy – felelte Anya. – Böjtöléskor fizethetünk böjti felajánlást, éppen úgy, ahogy a tizedet. A befizetett pénzből meg tudják venni az élelmiszert, ami ebbe a tárházba megy. Aztán amikor valakinek az egyházból nincs elég pénze, segítséget kérhet a püspöktől, és ide jöhet, hogy megkapja, amire szüksége van. Azokon a helyeken, ahol nincs tárház, a püspök más módokon segíthet.”

Dominic odasétált Anyával a bejárathoz. „Akkor a családnak, akinek ma segítünk, nincs elég pénze, hogy ételt vegyen?”

„Jelenleg nincs – válaszolta Anya. – Éppen ezért segítünk mi. Az egyház minden tagja segít egymásnak, így egyikünk sem éhezik.”

Dominic bólintott. „Örülök, hogy ételhez tudnak jutni.”

„Én is örülök. Na, menjünk! Megmutatom, hogyan működik.”

Dominic és Anya bement a tárházba. Különböző termékekkel teli polcok sora tárult eléjük, mint egy boltban.

Anya előhúzott egy papírt a táskájából. „Ezt hívjuk élelmiszerrendelésnek. Ez azoknak a dolgoknak a listája, amikre a családnak szüksége van. A püspökünk és a Segítőegylet elnöke közösen dolgozott azon, hogy segítsenek nekik összeállítani ez a listát.”

„Anya, te is mindig listát használasz, amikor bevásárolsz!” – mondta Dominic.

„Így van! Ügyelni fogunk rá, hogy mindent beszerezzünk, ami fel van írva, hogy a család megkapja, amire szükségük van.”

Anya megfogott egy bevásárlókocsit. Ezután egy önkéntes segített nekik megtalálni az összeírt dolgokat. Dominic tolta a kocsit, anya pedig beletette, amit kellett.

„Rendben. Azt hiszem, végeztünk.” Anya újra átfutotta a listát. „Győződjünk meg róla, hogy minden megvan. Tettünk be banánt?”

„Igen!” – vágta rá Dominic.

„Kenyeret?”

„Igen!”

Amikor végeztek, az önkéntes segített nekik betenni az ételt az autójukba. Dominic búcsút intett.

„Hogy érzed magad?” – kérdezte Anya a hazavezető úton.

„Remekül! – felelte Dominic. – Ugyanakkor... nem túl jól.”

Mit tehetsz azért, hogy segíts a rászorulókon?

Anya arcára meglepetés ült ki. „Miért nem vagy túl jól?”

„Mert azt a sok ételt látva megéheztem. Ebédelhetünk, amikor hazaérünk?”

Anya elmosolyodott. „Hát persze! Egy hozzád hasonló szorgos segédnek is szüksége van ételre.”

Dominic visszamosolygott rá. Jó érzés töltötte el, amiért segített valakinek. ●